

¹जिष्णुः, ^A ²धनञ्जयः, समितिञ्जयः, ³जयी, ^Bजयिनी, ⁴जयकः;
⁵जयमानः, जापः, जिगीषुः, विजिगीषुः, ^Cजेज्यः;
जेतव्यम्, जापयितव्यम्, जिगीषितव्यम्, जेजीयितव्यम्;
जयनीयम्, जापनीयम्, जिगीषणीयम्, जेजीयनीयम्;
⁶जय्यम्-जेयम्^D, जित्यः ⁷[हलिः], जाप्यम्, जिगीष्यम्, जेजीय्यम्;
^Eईषज्जयः-दुर्जयः-सुजयः;

1. 'गलाजिस्थश्च मस्तुः' (3-2-139) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु मस्तुः प्रत्ययः ।
'गक्ङिति च' (1-1-5) इत्यत्र गकारस्यापि प्रस्लेषात् गुणो न भवति ।
'आदेशप्रत्यययोः' (8-3-59) इति षत्वम् ।
2. 'संज्ञायां मृतृञ्जिधारिसहितपिदमः' (3-2-46) इति संज्ञायां खच्-
प्रत्यये, 'खित्यनव्ययस्य' (6-3-66) इति पूर्वपदस्य मुमागमः ।
'विश्वंभरा, साम रथन्तराख्यं, पतिवरा चापि, धनञ्जयश्च ।
शत्रुसहः कोऽपि, वसुन्धरा च, शत्रुन्तपोऽरिन्दम एवमूह्यम् ॥' इति
प्रक्रियासर्वस्वे, 'संज्ञायां मृ—' (3-2-46) इति सूत्रस्य क्रमेणोदाहरणानि
प्रदर्शितानि ।
3. 'जिदक्षिविश्रीण्—' (3-2-157) इति तच्छीलादिषु कर्तृषु इतिप्रत्ययः ।
4. 'आशिषि च' (3-1-150) इति वुन् । जयतात् जयकः ।
5. 'ताच्छील्यवयोवचनशक्तिषु चानश्' (3-2-129) इति शक्तौ गम्यमानायां
चानश् । मध्ये विकरणप्रत्ययः शप् ।
'सहैव चरमाणौ द्वौ बहमानौ मितं धनुः ।
जयमानौ च रक्षांसि राघवौ मुनिमन्वितौ ॥' इति प्र. सर्वस्वे ।
6. 'अचो यत्' (3-1-97) इति यति गुणे, 'क्षय्यजय्यौ शक्यार्थे' (6-1-81)
इति धयादेशो निपातितः । जेतुं शक्यम् = जय्यम् । अन्यत्र जेयम् ।
7. 'विपुयविनीयजित्या मुञ्जकल्कहलिषु' (3-1-117) इति सूत्रेण हलौ = कृष्टसमी-
करणार्थे स्थूलकाष्ठे वाच्ये क्यप् भवति । जित्यो हलिः = बलेन कृष्टव्य इत्यर्थः ।
- A. 'वसन् माल्यवति गलास्तू रामो जिष्णुरधृष्णुवत् ॥' भ. का. 7. 4.
- B. 'वीतप्रभावतनुरप्यतनुप्रभावः प्रत्याचकाङ्क्ष जयिनीं भुजवीर्यलक्ष्मीम् ।
अस्त्रेषु भूतपतिनापहतेषु जिष्णुर्विष्यता दिनकृतेव जलेषु लोकः ॥'
किरातार्जुनीये 16.64.
- C. 'विजिगीषुः पुनश्चके व्यूहं दुर्जयमिन्द्रजित् ॥' भ. का. 9. 70.
- D. 'आत्मानं वनवासं च जेयं चारिं रघूत्तमः ॥' भ. का. 6. 47.
- E. 'यस्ताटकामकृत बाल [काल] सखैः पृषत्कैः
ईषज्जयः स्फुटमनेन दशाननोऽपि ॥' अनर्घराघवे 3. 33.